

»...JEG BEDER AF HELE MIT HJERTE TIL GUD OM AT JØDERNE MÅ BLIVE FRELST« (Rom. 10,1)

ISRAEL .dk

Instrumenter for krig - instrumenter for fred

Arne H. Pedersen, kommunikationssekretær

Vi ser mennesker, som modigt, insisterende og mod alle odds tør arbejde på en tredje vej. Håbets og forsoningens vej.

I skrivende stund raser krigen mellem Hamas i Gaza og Israel på tredje uge. Krigen har resulteret i al for mange døde, alt for megen ødelæggelse og alt for mange mennesker, som må leve i frygt.

I konflikten mellem Israel og Palæstina mangler der ikke synspunkter, stemmer eller argumenter. Både skrevne medier, radio og fjernsyn flyder over med mennesker med meninger om den ene og den anden side. Volden og krigshandlingerne forsøges retfærdiggjort og forklaret.

Men når begge parter ikke kan finde anden løsning end vold og krig og dermed bruge deres magt til at ødelægge frem for at bygge op – så findes der ingen vinder. Så findes der kun tabere.

Konflikten mellem israelere og palæstinensere fylder meget i medierne, og man kan ikke være blind for den. I Israelsmissionen ønsker vi at have fokus på de mennesker, som konflikten berører. Det gør vi primært gennem vores samarbejdspartnere. Her ser vi frustrationen. Frygten. Vreden.

Og vi ser det hos samarbejdspartnere på begge sider af konflikten.

Men vi ser også håbet – uanset hvor spinkelt og uanseligt dette er. Vi ser mennesker, som modigt, insisterende og mod alle odds tør arbejde på en tredje vej. Håbets og forsoningens vej. Som vover at stille sig i midten mellem parterne og pege på et alternativ til volden og krigen. At håbet og freden og forsoningen er mulig. Det er ikke disse mennesker, som råber højest, og derfor får de heller ikke megen

spalteplads eller taletid. Desto større grund er der til at sætte fokus på dem og deres indsats. Derfor vil vi gerne stå sammen med dem og opmuntre, for ethvert menneske der vælger fredens og forsoningens vej frem for voldens og krigens, er en sejr for livet.

Som det er udtrykt af Betlehem Bible College:

»Vi er i sorg over det voksende had, snæversyn og racisme i vores samfund i dag og den vold, som er en konsekvens af dette. Vi er specielt kedede af, når kristne bidrager til den hadske stemning og splittelsen i stedet for at lade Kristus bruge dem som instrumenter for fred og forsoning.

Konfronteret med dette fastholder vi: Vi er imod at slå børn og andre uskyldige ihjel. Vi støtter kærligheden frem for hadet; retfærdighed frem for undertrykkelse; lighed frem for snæversyn, fredelige løsninger frem for militære. Vold vil kun udløse krig, det vil bringe mere smerte og ødelæggelse for alle lande i regionen. At skabe fred med rod i retfærdighed er den bedste vej fremad. Derfor dedikerer vi os til at sprede en kultur præget af kærlighed, fred og retfærdighed i mødet med vold, had og undertrykkelse.

Den af vores samarbejdspartnere som mest tydeligt har udlevet denne kultur under konflikten er forsoningsorganisationen Musalaha. I krigens skygge har de igen denne sommer afholdt to børnelejre, hvor de har bragt jødiske og palæstinensiske børn sammen fra hele Det hellige Land. Her har de lært hinanden at kende som dem de også er: Børn med lyst til sjov og ballade, drømme og håb om en fremtid uden krig. Disse børnelejre er et håbets lys i krigens mørke – om end de er en dråbe i havet og uendeligt svære at få øje på. Men netop derfor vil vi gerne fortælle om dem. *Læs mere om lejrene gennem Bodil Skjotts refleksioner på side 2 samt på vores hjemmeside, israel.dk.*

Salim Munayer, daglig leder af Musalaha, fortæller om en af børnelejrene:

»Om onsdagen besøgte jeg lejren sammen med en af de israelsk-jødiske forældre til et af børnene, som har været involveret i Musa-

laha et stykke tid, og nu er med som leder på lejren. Mens vi kørte overvejede vi, hvordan børnene ville have det med hinanden, når nu konflikten rasede i landet. Da vi ankom, måbede vi over, hvordan de legede sammen og havde det sjovt.

Han fortsætter og fortæller, at han og den israelske forælder talte om, hvor meget de ønskede at se sådanne lejre sprede sig ud i hele landet. Forælderen sagde: »Hvis blot arabiske børn kunne møde jødiske børn og lære, at de ikke er monstre, og hvis bare jødiske børn kunne møde arabiske børn og lære, at de heller ikke er monstre, så er det nok for mig – så er der håb for fremtiden«.

Salim fortæller også om et hjerteskræende håb fra en af deltagerne: »Da det gik op for et af børnene at lejren sluttede denne dag, sagde han: »Jeg ville ønske, jeg kunne blive her på lejren og ikke være nødt til at tage hjem til krig«.

I denne tid med konflikt og krig er det nemt at vælge side og blive blinde for »de andre«. Lad os ikke bidrage til hadsk stemning og til splittelse. Lad os i stedet bede om, at Kristus vil bruge os som instrumenter for fred og forsoning.

At skabe fred med rod i retfærdighed er den bedste vej fremad.

GENERALSEKRETÆRENS KLUMME:

Absurd og sandt

Bodil F. Skjøtt

Da vi på vores redaktionsmøde i juni skulle bestemme temaet for denne klumme til augustnummeret af avisen, blev vi enige om, at den skulle handle om vores nye samarbejde i Tel Aviv ud fra Immanuelkirken. Det ville passe godt til interviewet med Dan Sered, som du kan læse på side 4. Dan og Jews for Jesus Israel er en af vores nye samarbejdspartnere omkring arbejdet i Immanuelkirken i Tel Aviv. Det gav god mening i midten af juni måned.

Siden da er konflikten mellem Israel-Palæstina blusset op og blevet til regulær krig, og igen (igen) er hverdagen i Israel sat på stand-by, og alle er blevet tvunget til at fokusere på raketter, der affyres, bomber der kastes, sirener der lyder og mennesker der flygter – hvis man da har et sted at flygte hen. Frygten og hadet, der i tider uden raketter og bomber

kan fortrænges, tager igen magten og skriver alles dagsorden. Det virker absurd og vanvittigt, at de eneste midler til en løsning på konflikten, magthavere kan finde ud at anvende, er dem, de selv forsøger at udrydde: vold, magt og mere ødelæggelse. Alt imens det igen er den civile befolkning i Gaza og det sydlige Israel, der betaler prisen. Et vers af Johannes Møllehave, som jeg så citeret i en artikel fornylig, passer alt for godt: »Vi skal nok komme ud over afgrundens rand, når blot vi skubber hinanden«.

Er det også absurd og vanvittigt, at Musalaha gennemfører sine planlagte sommerlejre, hvor israelske og palæstinensiske børn og unge i en uge er sammen – for at lege og for at lære hinanden at kende? En dagligdag på hver sin side af muren og konflikten gør et sådan kendskab og venskab umuligt. De er henvist til de fjendebilleder, som begge partner tegner af hinanden og har ingen mulighed for at få dem afkræftet. Hvad får forældre til at sende deres børn på lejr med »fjenden«, alt i mens deres respektive ledere bekriger hinanden? Ja, det virker absurd og vanvittigt. De er heller ikke så naive, at de tror, de alene kan skabe fred eller ændre Mellemøsten. Men med deres handlinger udtrykker de en holdning og en tro, som si-

ger, at der må være en anden vej at gå. De holder fast i at fremtiden for dem selv og deres børn ikke findes på slagmarken med en taber og en vinder, men i at man sammen finder en 3. vej at gå. Og den er de villige til at begynde at gå nu – midt i det absurde og vanvittige og ikke først en gang, når tingene bliver bedre. De demonstrerer det - med vores menneskelige målestok - absurde i evangeliet om Guds kærlighed til os og hans forsoning. Paulus udtrykker det således i Rom 5: »mens vi endnu var hans fjender, blev vi forligt med Gud ved at hans søn døde«.

I den nuværende situation, hvor det som var spændinger og sammenstød er blevet til åbenlys krig, kræver det at ville den anden og søge en 3. vej, forsoningens vej, meget mere end varme følelser og sympati. Det indebærer at elske

sin fjende, at angre og vende sig fra hadet og modvilje til den anden. Som der stod i afslutningen på sidste nyhedsmail fra Musalaha: »Det er nu vi skal vise, hvem vi tilhører og kalder vores Herre

Det virker absurd og vanvittigt, at de eneste midler til en løsning på konflikten, magthavere kan finde ud at anvende, er dem, de selv forsøger at udrydde: vold, magt og mere ødelæggelse.

og Mester. Det er nu vi skal bede for hinanden og række hinanden ord om forsoning, ord der taler om fremtid og håb«.

Jeg har inden for den sidste uge fået to mails fra Dan Sered. Den ene var en bøn om sikkerhed for hans familie og staben i Jews for Jesus. Den anden var et udkast til hvordan vores fremtidige samarbejde ud fra Immanuelkirken kan se ud. Jeg har fulgt opfordringen i den første mail, og jeg har set den anden som et udtryk for, at Dan og andre midt i krigen – kan og vil tænke tanker om fremtid og håb. Den historie og andre som den om Musalaha skal vi være med til at fortælle, så børn og forældre fastholdes i deres beslutning om ikke at give efter for hadet og frygten, får tro på en anden fremtid og mod til at gå i den retning.

REFLEKSION

Forsoning er vores svar på Jesu kors

Poul Kristensen, ungdomssekretær

Når konflikten i Israel i disse dage raser på fuldt blus, dødstallene stiger, og den ene befolkningsgruppe oplever sig angrebet af den anden og derfor føler sig nødsaget til at reagere med nye kamphandlinger. Hvad er da vores svar? Kan en våbenhvile skabe fred og frihed? Hvordan skaffer man fred i Israel?

Tja... For nu at virke rigtigt søndagsskole-agtig, så er vores svar: Jesus! Og ikke bare Jesus, men Jesu kors – hans død og opstandelse.

For Jesu kors har to sider i sig, som har store konsekvenser for os og for det liv, vi lever her på jorden. Den lodrette bjælke i korset peger oppe fra Gud og ned til os, og den er symbol på den sejr, Jesus har vundet for os. Han har forsonet os med Gud, så vores forhold til Gud er, som det skal være!

Den vandrette bjælke symboliserer konsekvensen i vores liv sammen med andre mennesker; når vi får del i den forsoning, Jesus har skaffet os med Gud, begynder forsoningen at sprede sig i vores liv ud til andre. Præcis ligesom Jesus har skaffet forsoning

Jesus siger i Mark. 8, at vi skal fornægte os selv og tage vores kors op. Det betyder, at forsoning koster noget af mig selv.

mellem os og Gud, sådan vil han også skaffe forsoning mellem os og andre mennesker.

Det lyder jo meget godt! Problemet er bare, at det koster – endda

så meget, at Jesus taler om det som et kors, vi skal bære. Jesus siger i Mark. 8, at vi skal fornægte os selv og tage vores kors op. Det betyder, at forsoning koster noget af mig selv: Min komfort, min ret til et godt liv, min ret til at få tingene, som jeg vil have dem, og måske endda min ret til at få hævn eller retfærdighed, hvis nogen gør ondt mod mig.

Hvis jeg ønsker forsoning, må jeg nærme mig det menneske, jeg gerne vil forsones med. Men hvis der er brug for forsoning, så er det fordi mit forhold til det menneske er brudt. Og så kræver forsoning, at jeg giver afkald på min sårethed

og forsøger at se det menneske med andre briller. Jeg må opgive noget af mig selv for at opnå et godt forhold til personen.

Det er præcis, hvad der er på spil i konflikten i Israel, og som kommer så grusomt til udtryk disse dage. Vil man fred, så koster det for en selv. For så må man opgive hadet, fjendebillederne og det, man mener at have krav på.

Vi tror på, at fred må udspringe af Jesu kors, og at hans forsoning er det holdbare grundlag for forsoning mellem fjender. Derfor samarbejder vi med Musalaha, bibelselskaberne og studenterarbejdet, som forsøger at udleve en anden historie om modparten, og som lader Jesu kors være grundlaget for et venskab med den anden part i konflikten.

Sekretariatet

Den Danske Israelsmission
TORVET • Katrinebjergvej 75,
8200 Aarhus N
Tlf. 7356 1270 • kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500
Hjemmeside: www.israel.dk

Ansatte
Generalsekretær Bodil F. Skjøtt
Kommunikationssekretær
Arne H. Pedersen

Musalaha-kordinator Simon Krüger
Kommunikationsmedarbejder
Dinna Bjerrum Swartz
Ungdomssekretær - se side 8

Landsstyret

Formand / Tverkulturel konsulent i IM, cand. theol., ph.d. Krista Rosenlund Bellows
Medlem af FU / Sognepræst Heinrich W. Pedersen

FU-medlem / Journalist ved IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Familiebehandler Merete Pihl Konrad
Sognepræst Mona Kjær Nielsen
Organist Martin Lysholm Hornstrup
Forhenværende leder af DMR-U Uffe Torm
Sekretariatsleder i KFS Lars Bjerregaard Pedersen

Vil være dansk kirke og formidle stærke fortællinger

Arne H. Pedersen,
kommunikationssekretær

Mens de er hjemme i Danmark på sommerferie har jeg sat Elisabeth og David Serner – dansk præstepar i Jerusalem – stævne i et fortelt på Holmsborg Bibelcamping til en snak om livet som danskere, som præst, som mor og livet som sådan i Jerusalem.

»Jakob Nielsen – min forgænger i jobbet – sagde engang, at han havde verdens bedste job. Det kan der godt være noget om«, begynder David, da han skal fortælle om, hvordan det er at være dansk præst i Jerusalem. Parret rejste i begyndelsen af februar af sted til Jerusalem, for at bosætte sig der med deres to børn, Nathanael og Naomi.

Det åbenlyse spørgsmål der trænger sig på er hvorfor? Hvorfor vælger man at rejse til et fremmed land med to små børn, hvor kultur, sprog og hverdag er helt anderledes?

Elisabeth og David kigger lidt på hinanden inden David svarer: »Vi havde det nok sådan, at om vi skulle flytte til Sønderjylland eller Israel, ville det være samme omvæltning. Vi skulle alligevel have nye omgivelser, så hvorfor ikke Israel?« spørger David.

Elisabeth rykker lidt uroligt rundt på stolen som om hun ikke er helt

Måske lyder det lidt drastisk, men jeg tror ikke, vi ville kunne se os selv i øjnene, hvis ikke vi havde grebet denne mulighed.

enig. Men hun giver alligevel David ret: »Det har jo været længe undervejs«, mener hun og fortsætter: »Vi har begge to været volontører i Immanuelkirken i Jaffo, David har været med i bestyrelsen for Israelsmissionens Unge, vi har begge været aktive i lokalforeningen i København, og så har jeg også været ansat i København som koordinator en overgang«.

»Fred«

»Måske lyder det lidt drastisk, men jeg tror ikke, vi ville kunne se os selv i øjnene, hvis ikke vi havde grebet denne mulighed«, supplerer David. Elisabeth nikker og supplerer: »Vi har også en god fred med det, og vi har en klar fornemmelse af, at vi er, hvor vi skal være. Det er en kæmpe lettelse!«, slutter hun. »Efter opholdet i Jaffo gav vi også hinanden håndslag på, at skulle vi af sted igen, så skulle det være for en længere periode«, afslører Elisabeth. Samtidig fortæller de, at de egentligt aldrig har haft drømmen om »villa og vovse«, men har drømt om en anderledes hverdag. Det har de fået nu, og det er de glade for.

Besøg af israelske venner

I løbet af tiden i København har Elisabeth og David også fået jødiske venner – bl.a. gennem et

sabbatsfællesskab de selv har været med til at begynde. »Mens vi har været hernede er der allerede to af vores venner fra København, som har besøgt os«, fortæller Elisabeth og fortsætter: »Det er endnu en god ting ved at være flyttet herned – så har vi fået muligheden for at opleve noget af deres historie, deres familie og bl.a. været i den kibbutz, hvor en af dem er vokset op«. David konkluderer: »Det er godt, at vores venskaber fra København på den måde kan fortsætte hernede – og endda blive beriget!«.

Fast menighed af danskere

Da jeg spørger ind til, hvad de glæder sig mest til kommer børnene på banen. »Vi glæder os rigtig meget til at se, hvordan børnene vil tackle det hele. Hvordan kommer det til at gå med sproget, og hvordan mon det går med at få nye venner?« spørger David, som også benytter lejligheden til at gentage nogle af de tanker, som han tidligere har givet udtryk for her i avisen, nemlig drømmen om en lidt mere fast menighed: »Vi håber at kunne få opbygget en fast menighed af danskere, som kommer til gudstjenesterne. På den måde får vi et fællesskab at invitere volontører, Missionspiloter og andre ind i«, fortæller han. »Vi håber – som kirke – at kunne respondere på den længsel efter fred, fællesskab og dansk kultur, som herboende danskere kan give udtryk for«, siger David. Samtidigt siger han, at han ikke har lyst til at »stjæle« fra andre fællesskaber. »Jeg snakkede med ambassadøren den anden dag, og hans skøn er, at der bor i omegnen af 3.500 danskere i Israel lige nu, men det kan både være flere og færre. Hvis bare en 5 stykker af dem kunne tænke sig at være med til at lave menighed, så er vi kommet langt«, mener David.

Dansk kultur er godt

Parret vil gerne have fokus på særligt to opga-

Elisabeth og David rejste i begyndelsen af februar til Israel med deres to børn Nathanael og Naomi, som de to forældre er spændte på hvordan håndterer flytningen og livet i Jerusalem.

Vi håber at kunne få opbygget en fast menighed af danskere, som kommer til gudstjenesterne. På den måde får vi et fællesskab at invitere volontører, Missionspiloter og andre ind i.

ver: »Vi skal være dansk kirke i udlandet!« siger David med eftertryk og fortæller, at det bliver efterspurgt. Han vender tilbage til det med kulturen: »Det er ikke alle, som nødvendigvis kommer i kirke på grund af troen, men fordi kulturen i kirken er dansk. Og det er helt ok«, fortæller han. »Vi vil hellere end gerne bruge den danske kultur til at komme i forbindelse med de mennesker, som er her. Den danske kultur bliver på den måde kontaktpunkt og vejen ind i kirken. Det er der slet ikke noget i vejen med – tværtimod!«.

Fokus på stærke historier

Elisabeth giver udtryk for, at hun gerne vil have fokus på den jødiske historie. »Vi må øve os i at blive bedre til at formidle det israelske perspektiv«, mener hun. »Vi skal måske ikke altid udtrykke kærlighed til Israels politik, men vi må altid udtrykke kærlighed til det jødiske folk. Vi må forsøge at forstå baggrunden for, hvorfor de handler, som de gør. Der er måske mange volontører, der

har haft meget stærke oplevelser på Vestbredden«, fortæller hun og fortsætter: »Men det gør også indtryk at møde den overlevende fra Holocaust og at få kendskab til de messianske jøder og deres vidnesbyrd om, hvordan Jesus har ændret deres livskurs. De historier vil vi gerne være med til at sætte fokus på«, slutter hun.

Forbøn

»At vi må have overskud som familie«, siger David, da jeg spørger ind til, om de har noget, som de gerne vil at vi beder for herhjemme. Han fortæller videre, at sproget er en stor udfordring – også selvom de ikke er startet på helt bar bund. »Derudover er der på den ene side en udfordring i at se muligheder, hvor de byder sig. Og på den anden side er der også så mange muligheder, at vi skal kunne prioritere«, mener David.

Elisabeth giver også udtryk for, at hun har et helt tydeligt billede af, hvordan de gerne vil leve sammen som familie: »I må meget gerne bede for, at vi som familie kan leve på en forsonende måde i denne kultur der er så meget præget af konflikt. Vi vil gerne praktisere forsoning som livsstil«, fortæller hun og på den måde være et forbillede. Hun håber, familien på denne måde kan være med til at skabe »ringe i vandet, der kan sprede sig i det små«. David supplerer forbønslisten ved at tilføje et ønske om forbøn for familien, økonomien og at hans åndelige tilstand som præst må være sund.

Familien rejser snart tilbage til Israel og hverdagen der. Vær med til at bede for det, de har givet udtryk oven for – og for deres sikkerhed midt i den aktuelle konflikt.

David skal også fungere som guide ind i mellem når volontørerne skal på ture. Her er de en god flok i Hebron på Vestbredden.

ARBEJDET

Udsendinge

Jaffo

Lisbeth og Christian Rasmussen
Immanuel Church
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016
Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
E-mail: rasmussen@israel.dk

Jerusalem

David Serner
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. +972 77 5324 254
E-mail: jerusalem@israel.dk

Kirkevolontører i Jerusalem

Mette og Kristoffer Simonsen

Volontører i Jaffo

Signe Thorup og Conrad Elmelund

Ruisen

Evangeliet og den jødiske verden

Oplag: 5.000 • ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion

Bodil F. Skjøtt, Arne H. Pedersen (ansv.)
Mette Hornstrup, Poul Kristensen

Adresseændring meddeles til Post
Danmarks lokale postkontor, hvor efter

Israelsmissionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout: Videbæk Bogtrykkeri A/S
Mette Kousgaard Christensen

Tryk: Vestjysk Rotation A/S

Jøder i Israel er unået med evangeliet

Arne H. Pedersen,
kommunikationssekretær

For Dan Sered, daglig leder af Jews for Jesus i Israel, er der ingen tvivl: Jøder i Israel er med i den pulje af verdens befolkningsgrupper, som er unåede med evangeliet! Det kan virke provokerende at hæfte et sådan prædikat på Guds eget folk i Guds eget land.

Alligevel har han argumenter for sin sag: »Tallene taler for sig selv. Ud af 6,2 mio. jøder i Israel tror mellem 5-20.000 på Jesus som Messias. Personligt tror jeg, der er cirka fem tusind Jesus-troende jøder, men nogle er mere optimistiske end jeg, så de siger 20.000«, fortæller Dan med et smil. »Men selv hvis vi tager det mest optimistiske tal, er det stadig kun om-

kring 0,3% af israelske jøder, som er troende«.

Derudover peger Dan Sered på kulturen i Israel som en faktor. Jesus' hebraiske navn er »Yeshua«, som betyder frelse. Men i daglig tale omtales Jesus som »Yeshu«, der er et akronym på hebraisk for »må hans navn og mindet om ham blive udvisket«. Det er ganske givet ikke noget den almindelige israeler er sig bevidst, men det vidner om, at de i hvert fald ikke har deres opfattelse af Jesus fra Det Nye Testamente. Derudover påpeger Dan, at Ny Testamente ikke findes de steder, man normalt finder bøger. Man kan ikke bare gå ind i en boghandel eller på biblioteket og hente et Ny Testamente. Dermed ved den gennemsnitlige jøde i Israel også meget lidt om, hvem Jesus egentligt er.

»Det er disse tal sammenholdt med hvad jøder i Israel ved om Jesus, som får mig til at sige, at denne befolkningsgruppe er unåede med evangeliet«, forklarer Dan.

Jeg mener,
vi har fejlet...

Når jeg går på gaden, så møder jeg både hårde hjerter, modstand og chikane, men alligevel kan jeg ikke konkludere, at jøder i Israel ikke vil lytte, for jeg møder også åbenhed.

Kirken har fejlet

Spørgsmålet om hvorfor denne befolkningsgruppe tilhører gruppen af mennesker, som er unåede ligger lige for. Er det fordi, vi som kirke har været for sløve til at dele evangeliet med de israelske jøder, eller er det fordi, de ikke vil lytte? »Jeg mener, vi har fejlet«, siger Dan eftertænksomt, men med eftertryk og understreger, at han inkluderer både sig selv personligt og Jews for Jesus som organisation. »Derudover ligger der en grundlæggende fejltagelse i, at de mange kristne fra hele verden, som kommer til Israel, kommer som pilgrimme eller turister, men

Dan Sered, daglig leder af Jews for Jesus i Israel, mener at israelske jøder er unåede med evangeliet. Kun 0,3% af den jødiske befolkning tror på Jesus som Messias, vurderer han.

ikke for samtidig at række evangeliet til jøder i Israel. Kunne de ikke overveje at gøre begge dele?» spørger Dan.

»Når jeg går på gaden, så møder jeg både hårde hjerter, modstand og chikane, men alligevel kan jeg

ikke konkludere, at jøder i Israel ikke vil lytte, for jeg møder også åbenhed. Ingen har forklaret dem, hvad evangeliet er, og hvad det går ud på, så hvordan kan vi konkludere, de ikke vil lytte?» spørger Dan retorisk.

(fortsættes næste side)

Jøder i Europa tilhører også de mindst nåede folkeslag

Bodil F. Skjøtt,
generalsekretær

Europas jødiske samfund er ikke stort. Det tæller kun omkring 2,5 mill., hvilket er 1/3 af 1 % af hele den europæiske befolkning. Alligevel er det svært at sætte det på en formel både teologisk, politisk og socialt. Det spænder fra meget progressive, liberale og alternative grupper til de meget traditionelle og konservative.

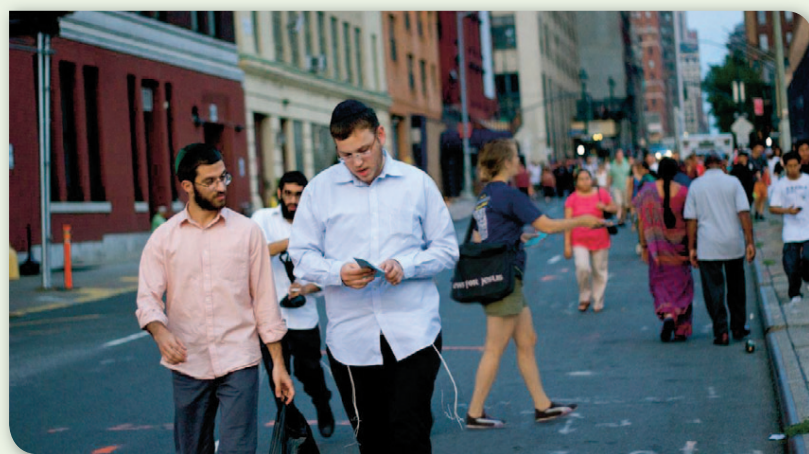
Et kvalificeret gæt – og det er kun et gæt og måske også et optimistisk gæt – er at 1 % eller 25.000 af Europas jøder er Jesus-troende jøder. Ikke alle vil betegne sig som messianske jøder, da en stor del af dem er at finde inden for traditionelle kirkesamfund. Væksten blandt messianske jøder i Europa i dag er at finde i lande som Ukraine og

andre østlande i modsætning til tidligere hvor messianske jøder – eller jøde-kristne - var et vestligt fænomen.

25.000 ud af en samlet befolkning på 730 mill i Europa er mikroskopisk. Richard Harvey er Jesus-troende jøde og arbejder til daglig for Jews for Jesus som teologisk rådgiver. Han skriver i en artikel: »Vi eksisterer på trods af fortidens hændelser og nutidens teologiske, sociale og politiske udfordringer og det skal ikke undervurderes. ... Vores eksistens er et fortsat vidnesbyrd om den sande og største jøde, Jesus, Israels Messias og verdens frelser. Vores vidnesbyrd om at Jesus var jøde, vores påmindelse om kirkens første historie og værdien af alle de bibelske skrifter bekræfter og styrker hele kirkens budskab. At vi bekender troen på Jesus og vores fortsatte plads i det jødiske folk vidner om Guds fortsatte udvælgelse af Israels folk«.

Richard Harvey

Hvem er Jews for Jesus?

Jews for Jesus eksisterer for at gøre spørgsmålet om, hvem Jesus er, til et uundgåeligt spørgsmål for jøder verden over. Derfor går de på gaden i verdens storbyer og stiller mennesker spørgsmålet: "Hvem mener du, Jesus er?"

Organisationen blev stiftet af Moïse Rosen i 1973 og har cirka 200 ansatte missionærer fordelt på 22 afdelinger i Nordamerika, Israel, Vesteuropa, det tidligere Sovjet, Sydafrika, Brasilien og Australien. Ud over traditionel gadeevangelisation holder Jews for Jesus opfølgende møder med bibelstudie og -undervisning, evangelisation via internettet og bruger drama og musik i deres fremstød.

Israelsmissionen sender hvert år volontører ud med Jews for Jesus - kontakt os for nærmere info.

Kristne turister

Dan Sered vender tilbage til de kristne turister og forklarer, at han primært ser to misforståelser, når det kommer til at bringe evangeliet tilbage til Israel: »For det første er der den misforståelse, at bare fordi man som kristen besøger Israel som turist, så er man med til at række evangeliet tilbage til Israel. Det er man ikke! Misforstå mig ikke, for naturligvis skal kristne ud over verden besøge Israel og se Jerusalem, Grædemuren osv., og lad dem endelig lave deres udgravninger og arkæologiske arbejde, men mission er det ikke. For det andet ser jeg en tendens til, at rigtig mange mennesker udenfor Israel giver mange penge til diakonalt arbejde her i landet. Men af en årsag jeg ikke kender til, er mange af de mest populære organisationer ikke åbne om, at de praktiserer deres diakoni i Jesu navn. Og hvordan kan man så række evangeliet tilbage?« spørger Dan.

Vi har brug for hinanden for sammen at gøre evangeliet om Jesus Messias helt.

Et helt evangelium

Han understreger, at han intet har imod diakonalt arbejde – tværtimod! »Vi har brug for en hel tilgang til evangeliet«, pointerer Dan ivrigt og giver dermed udtryk for en tilgang til mission, som inkluderer både evangelisation og diakoni – en tilgang som anerkender Guds omsorg for hele sin skabning. »Der er nok ikke den store chance for, at Jews for Jesus begynder at engagere sig i diakonalt arbejde«, erkender Dan, og han mener heller ikke, at alle organisationer bør være engageret i både evangelisation og diakoni. »Vi har brug for hinanden for sammen at gøre evangeliet om Jesus Messias helt«.

Selvom Jews for Jesus ikke er direkte engageret i diakoni prøver de alligevel at finde nye måder at møde mennesker med evangeliet. Moishe Rosen Center i Tel Aviv er fx et af de steder, hvor de gennem udstillinger af kunst samt

andre kulturelle og sociale tiltag skaber relationer til mennesker på en anderledes måde, end de gør normalt. Centeret giver dem mulighed for at engagere sig i lokalområdet, være i dialog med mennesker der og være synlige på en anden måde end når de går på gaden for at evangelisere, forklarer Dan.

Partnerskab

»Immanuelkirken i Jaffo er også et godt eksempel på, hvordan organisationer fra udlandet og organisationer her i landet kan samarbejde om at gøre evangeliet om Jesus mere helt«, forklarer Dan Sered som baggrunden for, at Jews for Jesus gerne vil være med i et samarbejde omkring Immanuelkirken, som ikke ligger mere end 10 minutters gang fra Moishe Rosen Center.

Netop tanken om partnerskab fylder rigtig meget hos Dan Sered. Han drømmer fx om at der må blive formet langvarige partnerskaber mellem kirker i Danmark og menigheder i Israel, så det arbejde der allerede er i gang kan blive udbygget. »Det skal ikke være engangsforestillinger, sådan som det ofte ser ud nu. Unge skal ikke bare komme til Israel for at være volontører i 2-3 dage. Vi har brug for at opbygge relationer som strækker sig over og varer ved i flere år – på den måde kan vi virkelig hjælpe hinanden!« fortæller Dan begejstret.

Han forestiller sig, at partnerskaber kan opbygges mellem menigheder eller organisationer, som er optaget af det samme område. »Hvis der fx er en menighed i Danmark, som er særligt optaget af at arbejde blandt unge, så vil det jo være oplagt, at forme et partnerskab med en menighed i Israel, som er optaget af det samme og så bruge hinandens kompetencer, så vi alle kan blive bedre til det vi gør hver for sig. Det har vi brug for«, gentager Dan.

Fokus på mennesker – ikke på sten

Han ser for sig hvordan der kan udveksles volontørophold flere gange over en årrække. »Og de skal ikke bare komme her for at være turister«, understreger Dan. »Jo, selvfølgelig skal de da se Je-

...men lad os bringe fokus tilbage til det Jesus fokuserede på: Mennesker. Da han græd over Jerusalem græd han jo ikke på vegne af mursten og bygninger, men på vegne af de mennesker, som boede der.

rusalem og andre turiststeder på deres fridag, men lad os bringe fokus tilbage til det Jesus fokuserede på: Mennesker. Da han græd over Jerusalem græd han jo ikke på vegne af mursten og bygninger, men på vegne af de mennesker, som boede der.

Velsign israelske jøder i Jesu navn

Spørgsmålet om Holocaust og mission til det jødiske folk er et kontroversielt emne, som har fyldt meget i den missionsteologi, som er formet i tiden efter 2. Verdenskrig – måske er det en af årsager-

ne til, at jøder i Israel er unæde med evangeliet?

»Jeg tror spørgsmålet om mission og Holocaust er mere relevant i forhold til de jøder, der bor uden for Israel«, siger Dan. »Her i Israel er der jo ingen der føler sig truet af fx lovgivning mod jøder. Her føler jøder sig sikre. Det er anderledes end i fx Frankrig eller Ungarn«, mener han og fortsætter med en klar opfordring: »Kirken bliver nødt til at holde op med at bruge Holocaust som en undskyldning for ikke at fortælle jøder om Jesus!«. Det bliver sagt med eftertryk, så man ikke er i tvivl om,

at det kommer fra hjertet. Dan fortsætter: »Jeg har snarere lyst til at vende det om og sige: På grund af Holocaust må kirken fortælle jøder om Jesus. Fortæl sandheden om, hvem Jesus er, så de får et rigtigt billede af ham«. Og Dan vender tilbage til emnet om det hele evangelium: »Hvis kristne kommer til Israel for at dele evangeliet med jøder – både gennem ord og handling – og hvis det sker i Jesu navn, så vil jøder i Israel opleve at blive velsignet i netop Jesu navn. Det vil være stærkt og stå som en kontrast til deres traditionelle opfattelse af, hvem kristne er og hvad kirken står for«, slutter han.

Dan Sered i aktion med gadeevangelisation i Tel Aviv.

Perspektiver på »unæde folkeslag«

 Arne H. Pedersen

Når vi hører termen »unæde folkeslag« får de fleste af os nok associationer til fjerne landsbyer på den afrikanske slette, stammer dybt inde i Sydamerikas regnskove eller indbyggere i overvejende muslimske lande. Vi kommer nok næppe i tanke om at inkludere Guds eget folk i Guds eget land i den definition. Vi har kontaktet Anker Nielsen, som arbejdede med emnet i en årrække gennem sin ansættelse i Luthersk Mission (LM), for at få et bredere perspektiv på emnet.

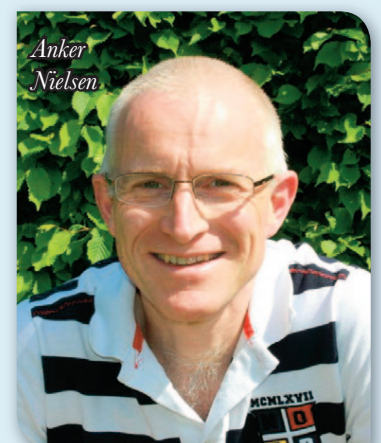
»Det var primært gennem min ansættelse i Luthersk Mission at jeg arbejdede med feltet, hvor jeg var med til at revidere den internationale strategi for organisationen«, fortæller Anker Nielsen, som i dag er evangelist blandt herboende tyrkere. »Vi kom frem til en sætning som lød noget i retningen af: »LM ønsker at være en organisation på vej med evangeliet til de mindst nåede folkegrupper«. Og når vi sagde »mindst nåede folkegrupper« mente vi der hvor der boede ingen eller meget få evangeliske kristne. Statistisk vil det sige under 2% af befolkningen, hvilket i realiteten vil sige, at flere lande i Europa må betegnes som unæde«, forklarer han.

Anker Nielsen fortsætter med at forklare: »For min egen del undgår jeg helst at bruge termen »unæde« fordi det netop er meget vanskeligt at definere hvad den dækker. Der er i dag meget få - hvis nogen overhovedet - folkegrupper i verden, hvor der ikke findes en eneste kristen. Derfor løber man hele tiden ind i et definitionsspørgsmål, når man bruger termen »unæde«, forklarer han. »Mange taler derfor i stedet om »mindst nåede folkegrupper«. Det giver i mine øjne langt bedre mening. På den måde kan man i stedet for at skulle argumentere for, at fx jøder er en unæde folkegruppe, tale om at jøder hører til blandt de mindst nåede folkegrupper i verden og fx lave en sammenligning med andre folkegrupper, som det vil være relevant at sammenligne med i den givne situation«.

Selvom LM primært fokuserer på befolkningsgrupper, bliver man også nødt til at forholde sig til det land, man skal være i: »I nogle muslimske lande er det fx sådan, at selvom man har demokrati og frihedsrettigheder, er kulturen stadigvæk fjendtlig overfor kristendommen på den måde, at man ikke er en rigtig indbygger, hvis man fx ikke er muslim. På den måde kunne jeg forestille mig, der er en vis lighed med Israel«, siger Anker Nielsen.

Og på spørgsmålet om det giver mening at betegne israelske jøder som »unæde med evangeliet« svarer han: »Ja, bestemt, men jeg vil igen hellere benytte betegnelsen »mindst nået«,« slutter Anker Nielsen.

Du kan læse mere om emnet på fx joshuaproject.net.

Nyt samarbejde i Immanuelkirken

I maj måned mødtes flere nye samarbejdspartnere i Immanuelkirken i Jaffo for at få en fornemmelse af, om man kan finde fælles fodfæste for et samarbejde. Her var bl.a. Jews for Jesus med, da en af deres missionærer kommer fast i kirken samt Moishe Rosen Center ligger knap 10 minutters gang fra kirken.

✚ *Dinna Bjerrum Swartz,
kommunikationsmedarbejder
i Israelsmissionen*

Heidi Fredsgaard skal tjene kirken i Jerusalem

I august måned rejser Heidi Fredsgaard til Jerusalem for at være volontør i Den Danske Kirke i Jerusalem i fem måneder. Her skal hun stå for lovsang, guidede ture og fællesskabsaftner for danskere. Hun håber på at lære Guds folk og Guds land bedre at kende.

Efter at have levet hele sit liv i Danmark og i den danske folkekirke, glæder Heidi Fredsgaard sig til at oplevet noget helt nyt. Hun skal stadig være tilknyttet en dansk kirke, men i helt nye omgivelser.

Heidi Fredsgaard bliver sendt ud med Israelsmissionen, hvor hun har været frivillig på kortere rejser og i Israelsmissionens Unges bestyrelse. I Jerusalem skal hun dog for første gang være væk hjemmefra så mange måneder i træk.

Hvorfor rejser du til Israel?

»For fem år siden besøgte jeg en veninde i Israel, der var kirkevo-

lontør. Og lige siden har jeg haft lyst til at tage tilbage. Jeg oplevede et helt særligt fællesskab i Den Danske Kirke og jeg oplevede et spændende land.

Og så har jeg mulighed for at få rejsen til at passe i min uddannelse, som en del af min kandidat.

Det er rigtig rart at kunne have et semester uden undervisning, hvor jeg stadig kan lære en masse«.

Hvad glæder du dig til?

»Jeg glæder mig til at opleve de bibelske steder og til fællesskabet dernede. Jeg håber at lære det jødiske folk og Gud bedre at kende. Og så er jeg spændt på, hvad Hans planer er for mig«.

Hvad er du mest bekymret for?

»Det er første gang jeg er af sted så længe, så jeg er lidt bekymret for at savne venner og familie.

Det bliver også første gang jeg ikke skal holde jul med min familie, det bliver også spændende«.

Bed gerne for Heidi mens hun er i Israel og for det arbejde hun skal udføre i kirken i Jerusalem.

Læs Heidis egen blog, hvor hun vil skrive om sine oplevelser mens hun er af sted: israeloplevelsetafheidi.wordpress.com.

Læs mere om den danske kirke i Jerusalem på www.israel.dk.

Mission gennem partnerskab - velkommen til studiedag

Fredag den 29. august kl. 16 på TORVET i Aarhus.

Igen i år indbyder både Israelsmissionen og Israelsmissionens Unge til studiedag på

TORVET i Aarhus. Sidste år var vi sammen om at brainstorme og arbejde på en vision frem mod 2016. Under overskriften »Mission gennem partnerskab« formulerede se-

retariatet efterfølgende en vision med fire forskellige indsatsområder: Evangelisation, undervisning, diakoni og forsoning.

På studiedagen i år vil vi dykke ned i både undervisning og partnerskaber. Til undervisningsdelen har vi inviteret Jan Holm Mortensen, der er præst ved Krist Kirken i Kolding. Han er tidligere præst i både Immanuelkirken og Den Danske Kirke, og han har arbejdet meget med forholdet mellem Det Gamle Testamente og Det

Nye Testamente set i lyset af de jødiske fester. Kristoffer Simonsen er lige vendt hjem efter et halvt år som menighedsmedarbejder ved Den Danske Kirke i Jerusalem, hvor han bl.a. har undervist Missionspiloterne i kristendommens jødiske rødder. Det har været noget af en øjenåbner for Kristoffer, hvad der gemmer sig af rigdom her, og det vil han gerne give videre til os.

Efter aftensmaden har vi inviteret nogle af de nyligt hjemvendte volontører til at fortælle om, hvad der rører sig hos nogle af samarbejdspartnerne netop nu.

Signe og Conrad har været et år hos Immanuelkirken i Jaffa, og Nicolaj har brugt et halvt år som volontør ved Musalaha og Det Palæstinensiske Bibelselskab. De har alle tre friske fortællinger med hjem i bagagen. Krista Rosenlund Bellows – Israelsmissionens nye formand – har været med Bodil i Israel for at blive introduceret til nogle af vores samarbejdspartnere. Hun vil fortælle om sine indtryk og særligt fokusere på Immanuelkirken og Musalaha.

Vi glæder os til at se dig!

Bliv seniorvolontør!

- fordi det aldrig er for sent at få oplevelser for livet!
Selvom man er fyldt både 50 og 60 kan man sagtens rejse ud i verden som volontør - det er ikke forbeholdt de unge.

Læs mere om at være seniorvolontør med Israelsmissionen på www.israel.dk.

Med Bibelen som rejseguide

Østtyrkiet i GT's lys	10.9. - 20.9.
Israel og Samaria	14.9. - 24.9.
Rom og Assisi	18.9. - 26.9.
Tyrkiet – i apostlenes fodspor	22.9. - 1.10.
Grækenland – i Paulus' fodspor	25.9. - 4.10.
Israel og Jordan	27.9. - 8.10.
Israel under løvhyttefesten	10.10. - 19.10.
Israel – klassisk rundrejse	27.10. - 5.11.

50 års ekspertise i Israels-rejser
Vi skræddersyer også din rejse på egen hånd. Ring og få et tilbud

Bestil katalog med unikke rejser på 7592 2022 eller læs mere på:

felix rejser.dk

Tag med på TORVETs Højskole!
Læs hele programmet på TORVETAarhus.dk

Konflikt og forsoning
TORVETs HØJSKOLE

Virksund Kursuscenter
22. - 25. sep. 2014

Redaktør: Morten Høring Jensen

Bliv abonnent på bladet TEL

... og kom et spadestik dybere i Bibelens verden!

Introduktionstilbud:

Få resten af året til under halv pris: 80, 60, 40 eller 25 kr. - alt efter, hvor mange af årets 4 blade, der er tilbage.

Gå ikke glip af inspiration til din bibellæsning!

Tilmelding på: <http://www.bibelskarkaeologi.dk>

tilbud 80 kr

tilbud 60 kr

tilbud 40 kr

tilbud 25 kr

KONFLIKTEN OG STUDENTERARBEJDET

Arne H. Pedersen,
kommunikationssekretær

Den igangværende krig mellem Israel og Hamas påvirker også det kristne studenterarbejde i Israel, FCSI. Arbejdet er til daglig delt op i de to sproggrupper, hebraisk og arabisk, da det simpelthen er mere praktisk. Men både bestyrelsen og den arbejdsgruppe, som planlægger årets program og de fælles konferencer, består af både jøder og palæstinensere.

Zaher, der er generalsekretær for FCSI, siger følgende om situationen:

»Det er et meget svært emne at fortælle om, da hele landet den sidste måned har været igennem en meget hård tid. Der er mere vold og mere had mellem arabere og israelere i Israel nu. Vi hører om flere mennesker, som støtter drabene på de andre, arabere er bange for at gå ind i jødiske kvarterer og tale arabisk, og det er

det samme den anden vej rundt. Universiteter og andre uddannelsesinstitutioner har været nød til at lukke i den sydlige del af Israel på grund af situationen, hvilket har ført til at nogle studerende må udskyde deres eksamen.

FCSI er en blandet bevægelse, som består af både kristne arabere og messianske jøder, så selvfølgelig er følelserne blandende i den nuværende situation. Selvom vi ikke har aktiviteter hen over sommeren, var vi i stand til at bringe studenterkomitéen sammen (både arabere og jøder) for at planlægge det næste år. Selvom deltagerne havde forskellige politiske holdninger, kunne vi bede sammen. I

sådanne situationer kommer det tydeligt frem, at FCSI lægger vægt på, at vi er ét i Kristus, og derfor kan vi vise andre, at det er muligt at leve sammen«.

Signe Thorup og Conrad Elmélund har været volontører i Immanuelkirken I Jaffo det sidste års tid, hvor de også har været en del af studenterarbejdet. »I foråret – før det hele gik galt – var vi på en fælles studenterkonference«, fortæller Conrad og fortsætter: »Man kunne mærke på de studerende, at de var rigtig glade for fællesskabet, at de syntes det var vigtigt. Men samtidig kunne man også mærke, at det var svært for dem, for der er

tydeligvis nogle ting, man ikke har snakket om«. Han fortæller om, at konferencen havde to ledere, som bød velkommen den første aften. Den ene var jøde, den anden var palæstinenser. »Det var næsten smukt at se dem stå der sammen«, siger Conrad videre.

Men hvad så med den nuværende konflikt – vil det smadre det hele?

»Fællesskabet betyder meget for dem, men jo mere konflikten kommer til at fylde, desto sværere bliver det«, mener Conrad. »Det er en stor del af deres identitet, at

de er henholdsvis jøder og palæstinensere, og nationalitetsfølelsen blusser naturligvis op i en situation som denne«. Conrad vurderer, at når krigen slutter, vil der stadigvæk være noget tid, hvor det hele er anspændt, men det hele smides ikke væk. »Når det kommer lidt på afstand, vil man stadig kunne bygge videre på de relationer, som allerede er skabt. De er der jo stadig. Og jeg mener, det er noget af det vigtigste FCSI kan være med til i et forsoningsaspekt: At skabe venskaber og gode relationer«, slutter Conrad.

IU PÅ CAMPING

Poul Kristensen,
ungdomssekretær

I uge 30 var Israelsmissionens Unge til stede på Holmsborg Bibelcamping og havde ansvaret for at lave Ungdomscamp. Det blev en uge med masser af sjov, spil, bibel, strand og sol!

Der var omkring 20 deltagere på hele ungdomslejren, og yderligere 10 kiggede forbi i kortere tid. Heraf var 12 IU'ere og tidligere volontører med til at give ugen et præg af Israel.

David Serner fortalte en eftermiddag om sit arbejde som dansk præst i Jerusalem, og Lone og Erik Ladegaard – et præstepar fra

Holstebro – fortalte om deres tre måneder på Vestbredden, hvor de interviewede Moslem Background Believers, dvs. muslimer, som er kommet til tro på Jesus.

Bibeltimerne var interaktive og fulgte »Shaped by the Story«-konceptet. Her kunne alle byde ind, stille spørgsmål til bibelfortællingen og komme med personlige refleksioner. Vi fortalte os igennem de første 13 kapitler af Apostlenes Gerninger, hvor de første menigheder dannedes. Vi levede os ind i, hvordan de første kristne blev ledt af Gud og fik udvidet deres billede af, hvor stort Guds rige er.

Aftnerne blev brugt på hygge og spil, bål, lovsang og fakkelloptog. Alt sammen dannede rammen for et godt og givende socialt fællesskab – forskelligheder til trods.

Om torsdagen var der en stor indsamlingsevent med markedsdag og sponsorløb. Pengene skulle deles mellem KFUM og K's ydremissionsprojekt i Indien og vores samarbejde med Det palæstinens-

ske Bibelselskab, som vi afholdt aktivitetscamp med tidligere på sommeren. Gennem sponsorløbet blev der samlet 14.500 kr. ind, hvilket er dobbelt så meget som sidste år.

Dette skyldes ikke mindst rumæneren Gabriel, som alene samlede godt 6000 kr. ind! Han sagde efter løbet: »Jeg ved, hvor meget de palæstinensiske kristne har brug for vores hjælp. Derfor ville jeg gerne gøre en ekstra indsats for at få samlet så meget ind, som muligt«.

Israelsmissionens Unge takker deltagerne for en fantastisk uge i det vestjyske, og vi håber at ugen har været inspirerende og opbyggende.

FRA BØRKOP TIL BETLEHEM

*Bodil F. Skjøtt,
generalsekretær*

Det var en gruppe meget trætte, men også glade og tilfredse otte unge danskere jeg mødte i Betlehem om morgenen den sidste lørdag i juni. De havde aftenen forinden afsluttet en uge med aktiviteter, samarbejde og fællesskab med andre otte unge kristne fra Betlehem alle med tilknytning til det ungdomsarbejde, som ledes af Det Palæstinensiske Bibelselskab.

De otte danskere var alle medlemmer af IU og elever fra Indre Missions Bibelskole, IMB, og tilsammen havde de 16 unge fra Betlehem og Børkop under ledelse af Anders Erbs, lærer på IMB, gennemført tre aktivitetsdage for børn og unge i henholdsvis Beit Yala, Beit Sahour og Jenin. Ugens første dage var blevet brugt til at forberede aktiviteterne og lære hinanden at kende og den sidste aften var blevet brugt til at fejre fællesskabet og dele tro og liv.

Da jeg mødte gruppen og deres ledere – foruden Anders var det Issa og Elias fra Betlehem og Simon og Mette fra Aarhus – var det tid til at gøre status:

De unge fra Betlehem lagde vægt på, at de havde lært vigtigheden af at lægge planer - også selv om ikke alle bliver gennemført. De unge fra Børkop indrømmende, at ugen havde været en stor udfordring for dem. Simon Krüger uddyber: »Den største udfordring var kulturforskellene. Danskere planlægger. Palæstinensere er for det meste impulsive og sprængfyldte af energi«, smiler Simon og fortsætter: »Danskere ønsker meget fast struktur og orden. Palæstinensere er omstillingsparate og vandt til at tage tingene som de kommer. De danske frivillige blev udfordret på deres åbenhed og gå-på-mod og samtidig blev palæstinenserens tålmodighed testet. Dog lærte de, at man ved at ændre på strukturer kan effektivisere og gøre fremskridt. På den anden side fik danskerne tro på sig selv og egne evner«.

I det hele taget syntes deltagerne fra Danmark, at de lærte rigtig meget om sig selv og af deres nye venner fra Betlehem. Simon fremhæver forskelligheden: »Kul-

turmøder er fantastiske. Fordi vi er forskellige kan vi lære så meget af hinanden. Det, at vi har samme udgangspunkt og mål, skaber en fantastisk ramme for, at et sådant møde bliver udbytterigt for begge parter«, mener Simon og fortsætter: »Jeg lærte, at denne potentielle læring er betinget af, at begge parter tør gøre sig sårbare. Hvis ikke man aktivt sætter noget af sig selv på spil og tør lade sig udfordre af den anden part, ender begge grupper med at stå i hver sin ende af en sportsbane og køre deres eget show. I sidste ende vil man direkte modarbejde hinanden. Begge grupper af unge turde sætte dele af deres verdenssyn og selvbillende på spil, så der blev skabt grobund for helt unikke venskaber, som vi glæder os til at bygge videre på«.

Simon lægger også vægt på, at sådan en tur er med til at nedbryde fordomme om, hvordan unge palæstinensere er og hvad de er optaget af: »For disse unge er konflikten en, ja nærmest naturlig, del af hverdagen. Ikke på den måde, at de ikke ønsker at være den foruden«, pointerer Simon og tilføjer: »Men deres livsglæde og brand for andre unge men-

nesker og for at bringe evangeliet videre brød med den mentalitet, som medierne i Danmark tit lader fremstå hos det palæstinensiske folk. Det gjorde enormt indtryk at se, at de er »normale« unge, der er på Twitter, har karrieredrømme, diskuterer kæresteproblemer på caféer og samtidig har samme dagsorden som os: At bringe evangeliet videre«, slutter han.

Da vi efter en dag med evaluering skulle gøre status blev der summeret op på følgende måde:

1) Vi har lært så meget i løbet af denne uge – om hinanden, om

os selv og om hvordan vi kan gøre vores samarbejde meget bedre næste gang. Derfor skal der være en »næste gang« næste sommer.

2) Vi skal holde fast i og udbygge vores venskab, så vi lærer mere om den Guds menighed, vi alle er en del af. Det kan ske via mails og Facebook, men skal også ske gennem besøg både i Betlehem og på IMB i Børkop.

Det skal blive spændende at se, hvor meget af dette, der kan blive til virkelighed i løbet af det næste år, og om vi også i sommeren 2015 kan støtte Det Palæstinensiske Bibelselskab ved at sende en gruppe unge IU'ere fra Danmark af sted for at lave sommerlejr for børn og unge i samarbejde med deres kollegaer fra Betlehem.

LEJLIGHEDEN PUDSES OP

Fra den 29. juni til 17. juli var et hold af frivillige håndværkere en tur i Jerusalem for at renovere præstelejigheden der.

Under kyndig ledelse af Knud Erik og Helene Erbs blev nogle af de væsentligste fejl og mangler i lejligheden udbedret, så familien Serner nu kan vende tilbage fra sommerferie i Danmark til en lejlighed i forbedret udgave.

Der skal lyde en stor tak til de seks frivillige, som i sommerens løb tjente os på denne måde.

NYTTIGE INFORMATIONER

Israelsmissionens Unge
Torvet, Katrinebjergvej 75,
8200 Aarhus N
Tlf. 7356 1270 | <http://ung.israel.dk>

Ungdomssekretær: Poul Kristensen
UNGE@israel.dk | Tlf. 3029 2075

Volontørkoordinator Kirsten Bitsch | IU@israel.dk
IU-formand: Mikael Buskov | mikaelbuskov@gmail.com
Kommunikationsmedarbejder: Peter Kobbersmed

Kaptajn for Missionspiloter i DK:
Kent Bech Rasmussen | missionspiloter@israel.dk
Eventkoordinator: Peder Ravn | EVENT@israel.dk
Projekter: Meet The People | Musalaha
Studentarbejde i KFS/IFES | Jews For Jesus
Giv en gave til IU på konto: 9743 0016529907